

وضعیت زنان شاغل در رسانه ها زیر حاکمیت طالبان

نویسنده: عالیہ لعلی

به سفارش: ADDO

چکیده:

در سال ۲۰۲۱، ورود طالبان به افغانستان و تصاحب قدرت منجر به بسته شدن درهای رسانه‌های افغانستان برای زنان شد. این اقدامات باعث محدود شدن فعالیت‌های رسانه‌ای زنان شده و در نتیجه، همواره تعداد زنانی که در این صنعت فعالیت می‌کنند، کاهش یافته است. بررسی‌ها نشان می‌دهد که تاکنون از ۱۵۳ رسانه در ۲۰ ولایت کشور، بیشترین تعداد آن‌ها به علت قیودات طالبان تعطیل شده‌اند و فعالیت زنان در این صنعت به شدت محدود شده است. همچنین، تعداد زنانی که در حوزه رسانه‌های افغانستان کار می‌کنند، از هزار و سیصد نفر در سال ۲۰۲۱ به کمتر از سه صد نفر کاهش یافته است. این وضعیت منجر به از دست دادن مشاغل، افزایش تهدیدات و مشکلات روانی و حتی فقدان بخشی از جامعه زنان شده است. به طور همزمان، نقش زنان در بخش‌های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی نیز به شدت محدود شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد که در حال حاضر هیچ زنی در بخش سیاست فعال نیست و اکثریت زنان فعال در این حوزه از کشور خارج شده‌اند یا در مخفیگاه‌هایی زندگی می‌کنند. این وضعیت نگران‌کننده نیازمند توجه و اقدام فوری جامعه بین‌المللی است تا حقوق و امنیت زنان افغانستان تضمین شود و از فشارها و سرکوب‌های متناوب محافظت شود.

Abstract:

In 2021, the entry of the Taliban into Afghanistan and their seizure of power led to the closure of Afghan media outlets to women. These actions have severely restricted women's media activities, resulting in a continuous decline in the number of women working in this industry. Studies indicate that to date, the activities of 153 media outlets in 20 provinces of the country have been suspended, with women's participation in this sector severely curtailed. Additionally, the number of women working in the Afghan media has decreased from 1,300 in 2021 to less than 300. This situation has led to job losses, increased threats, and psychological problems, and even the loss of a part of the women's community. Simultaneously, women's roles in social, cultural, and economic sectors have also been severely restricted. Currently, no women are active in the political sphere, with most women previously active in this area having left the country or living in hiding. This alarming situation requires immediate attention and action from the international community to ensure the rights and security of Afghan women and protect them from ongoing pressures and suppression.

پانزدهم اگست سال ۲۰۲۱ روز سیاه و شوم برای افغانستان به ویژه زنان افغان بود و در این یک سال زنان افغان همه آواره سرگردان بیکار و خانه نشین شدند و در کنار این اکثریت زنان شاغل که خانه نشین شدند با امراض مختلف چون افسردگی و شکنجه های روانی دست و پنجه نرم میکنند که این واقعا درد بزرگی بر پیکر افغانستان است.

بعد سقوط حکومت پیشین و آمدن طالبان درب های رسانه های افغانستان به روی زنان بسته شد و دیگر هیچ زنی حق نداشت تا فعالیت رسانه ایی داشته باشد در سومین روز سقوط که هفدهم اگست ۲۰۲۰ بود به شبنم دوران کارمند رادیو تلویزیون ملی کابل اجازه ورود داده نشد و همینگونه در تمامی ولایات به هیچ زنی اجازه داده نشد تا به کار و فعالیت شان در رسانه ها ادامه بدهند.

با این همه، بر بنیاد آمار نهادهای دفاع از رسانه های آزاد افغانستان می گوید، از زمان ورود طالبان به کابل، فعالیت ۱۵۳ رسانه در ۲۰ ولایت کشور متوقف شده و در بسیاری از رسانه ها برای خانمها هم اجازه فعالیت داده نمی شود که این تنها با آغاز ورود طالبان بود و با گذشت هر روز به این رقم و این قیودات افزوده میشود.

در کنار این تنها در آغاز سقوط جمهوریت و آمدن طالبان شمار کارمندان رسانه ای زن از یک هزار و سه صد زن که در سال ۲۰۲۱ و قبل از سقوط جمهوریت کار میکردند به کمتر از سه صد تن کاهش یافته بود که فعلا حتا از همین کمتر از سه صد تن هم خیلی کاهش یافته است.

در همین حال به اساس آمار های بدست آمده در ماه های اول سقوط جمهوریت ۹۵ در صد از خبرنگاران زن وظایف شان را از دست دادند و تنها پنج درصد از خبرنگاران زن افغانستان در وظایف شان باقی مانده اند که اکثریت آنان در کابل کار میکنند و یازده ولایت افغانستان اصلا خبرنگار زن یا هم کارمند رسانه ای زن ندارند.

در بخش سیاست فعلا با حضور طالبان در افغانستان هیچ زنی در سیاست نیست و صد در صد زنان که در سیاست بودند حذف شدند و اکثریت زنان که در زمان جمهوریت در بخش سیاست کار میکردند اکثریت شان بیرون از افغانستان مهاجر شدند و یا هم بصورت مخفی و گم نام زندگی میکنند.

همینطور در بخش های اجتماعی فرهنگی و اقتصادی تعداد کثیری از زنان خانه نشین شدند و تنها تعداد محدودی در بعضی از سازمان های غیر دولتی کار میکنند که آنها هم روزانه با هزاران تهدید و مشکلات دست و پنجه نرم میکنند.

با این حال از اعلامیه ها و گفته های یونما در مورد زنان احساس میشد شاید این سازمان اندکی به فکر زنان شاغل افغانستان باشد اما در این اواخر درخواست کننده گان و تعدادی از کارمندان محلی یونما هم میگویند که یونما برعکس قبل کوشش میکند بیشتر آقایان را استخدام کند و امتیاز بیشتر را برای آقایان میدهد چون نمیخواهد در جریان کار با گروه طالبان به چالش مواجه شود و در این شرایط استخدام کارمند زن بدور از چالش نمیباشد.

اما با همین تعداد اندک هم طالبان همه روزه دنبال زنان خبرنگار و زنان شاغل افتاده اند و برای شان خطاریه میدهند که دیگر حق کار را ندارند تعدادی از خبرنگاران زن در بسیاری از ولایات افغانستان با هویت پنهان و نام مستعار از خانه و از طریق گوشی های همراه شان کار میکنند و اگر این زنان افشا شوند مطمئناً اسیر و کشته خواهد شدند.

این درحالیست که زنان افغان در این یک سال نه تنها که کار شغل و درآمد شان را از دست داده اند بلکه تعدادی خانه و کاشانه و اعضای فامیل شان را از دست دادند و تعدادی هم صحت و روان سالم شان را از دست دادند.